

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124205853
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124205853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov: 1./ E. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX P., 2./ I. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX P., obaja právne zastúpení JUDr. Danielom Tarbajom, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobcov 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/103/2024 - 50 zo dňa 27. 11. 2024, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu 600,- eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti potvrdzuje výrok II. rozsudku.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcom 1. a 2. rade voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia v konaní sp. zn. 16Csp/124/2023 si ako spotrebiteľia voči žalovanému ako dodávateľovi úspešne uplatnili porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a v ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka a to priznaním nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj určením 5 neprijateľných zmluvných podmienok. Akákoľvek námietka žalovaného, že žalobcom už z predmetnej zmluvy bolo priznané primerané finančné zadostučinenie, konkrétne v konaní 9Csp/69/2023 je nedôvodná, keďže uvedený rozsudok na zapltenie primeraného finančného zadostučinenia bol vyhlásený 28. 09. 2023, pričom predmetom konania bolo konštatované porušenie

spotrebiteľských práv žalobcov v konaní 24Csp/83/2022, v ktorom mali postavenie žalovaných. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcov ako spotrebiteľov, súd prvej inštancie považoval nárok žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, avšak žalobe vyhovel iba čiastočne.

Vzhľadom na porušenie práv žalobcov zo strany žalovaného, ktorých sa úspešne domohli na súde súd prvej inštancie považoval nárok žalobcov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za dôvodný. Žalobcovia v základnom konaní boli nútení podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobcovia však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnili len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňujú satisfakciu za porušenie ich práv ako spotrebiteľov, ktoré boli nútení brániť. Žalobcovia neuviedli, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v ich súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž.

Keďže žalobcovia nepreukázali, že konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok malo negatívne následky na vznik ich nepriaznivej majetkovej alebo sociálnej situácie, súd prvej inštancie s poukazom na okolnosti prípadu považoval za primeranú výšku zadosťučinenia sumu 300,- eur, teda sumu vo výške 50,- eur za každé konštatované porušenie ich spotrebiteľských práv. Vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia a v porovnaní s inými prípadmi u žalobcov nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na ich psychiku či rodinný život.

Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcom, ako spotrebiteľom satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd prvej inštancie pripomenul, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúcoho prostriedku ochrany.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“). Keďže predmetom konania bol nárok žalobcov na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobcom priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu, čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu, preto im patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. Žalobcovia sa nestotožnili so závermi prvoinštančného súdu a tieto považujú za nesprávne. Žalobcovia minimálne majetkovú ujmu jasne preukázali, keďže konaním žalovaného ujma, ktorá vznikla nebola len v akademickej rovine, pretože porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby majetkový charakter. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku žalobcov v súdnom konaní bol narušený nielen ich bežný život, keďže sa museli zaktivizovať a vyhľadať právnu pomoc advokáta. Ak má primerané finančné zadosťučinenie (v texte aj ako „PFZ“) reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať.

V konaní ďalej žalobcovia poukázali na rozhodnutia podľa ktorých výška PFZ, aby dosiahla svoje funkcie, by mala v prípade hrozacej majetkovej ujmy (nie to ešte v prípadoch, kde ujma aj reálne nastala) predstavovať aspoň 50 % zo sumy, o ktorú bol alebo mal byť spotrebiteľ ukrátený. Samotný súd prvej inštancie v odseku 28. odôvodnenia rozsudku priznal sumu 50,- eur za porušenie predstavujúce bezdôvodné obohatenie, čo je iba 5,7 % zo sumy priznaného bezdôvodného obohatenia v základnom konaní (BO v sume 869,- eur). Na margo poukázali analogicky na zákonný úrok z omeškania, ktorý predstavuje k danému porušeniu viac, a to 9,50 %. Žalobcovia zohľadňujúc taktiež rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove si žalobou uplatnili vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu sumu 434,50 eur, čo predstavuje 50 % zo sumy bezdôvodného obohatenia (50 % z 869,- eur = 434,50). Vo zvyšku žalobného nároku za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku požadovali 300,- (300,- eur x 5 = 1 500,- eur). V tejto súvislosti je evidentné, že PFZ vo výške 300,- eur, nemôže vo vzťahu k dodávateľovi, ktorému paradoxne v krízovom období vzrástol za rok 2022 čistý zisk na 141 mil. eur a

pre rok 2023 predstavuje 264 mil., pri rekordných tržbách za rok 2023 až 1,07 miliardy eura (údaje z portálu finstat.sk) mať žiadnu z funkcií, deklarovaných súdom prvej inštancie.

Čo sa týka sankčnej funkcie, tá musí byť účinná a odrádzajúca a tieto dva ukazovatele predurčujú aj pojem primeranosti primeraného finančného zadostučinenia. Práve zo strany žalovaného sa jedná o mimoriadne závažné porušenie spotrebiteľských práv a povinností. Porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby majetkový charakter. V tejto súvislosti žalobcovia citovali ust. § 4 ods. 8 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur je neprímerané aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50 000,- eur), ktoré podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Slovenská obchodná inšpekcia alebo Národná banka Slovenska.

V skutkovo a právne obdobných veciach žalobcovia poukázali na najnovšie rozhodnutia, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/22/2024-166 zo dňa 28. 11. 2024, ktorým bola priznaná výška primeraného finančného zadostučinenia 1 500,- eur, a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp/9/2024 - 138 zo dňa 28. 11. 2024, ktorým bola priznaná výška primeraného finančného zadostučinenia 500 eur, t.j. viac ako 50 % zo sumy požadovanej dodávateľom nedôvodnou žalobou v tzv. základnom konaní. Ďalej na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/8/2023 zo dňa 30. 03. 2023, podľa ktorého cit.: „je primerané finančné zadostučinenie v neproporcionálne nízkej výške 100,- eur. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalobcov v tejto časti za dôvodné“. Ako aj na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, zo dňa 24. 09. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/471/2015, zo dňa 28. 06. 2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30. 01. 2019, ktorým bolo priznané primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 194,98 eur.

V zmysle uvedeného žalobcovia navrhli, aby odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, resp. primerane finančné zadostučinenie zvýšil, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/9/2024 zo dňa 26. 03. 2024, podľa ktorého výška bezdôvodného obohatenia nie je jediným objektívnym kritériom vo vzťahu k výške primeraného finančného zadostučinenia. Zákon o ochrane spotrebiteľa takéto kritérium taktiež nestanovil, čo nevyklučuje použitie takéto kritérium, avšak spolu s ostatnými okolnosťami prípadu. Procesná obrana veriteľa v sporovom konaní, nemôže mu byť na ujmu, keďže ide o jeho procesné právo garantované Civilným sporovým poriadkom. Zadostučinenie je nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku. Nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha aj keď zaplataenie, keďže zadostučinenie podľa ust. § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplataenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadostučinenie poskytnúť. Primerané zadostučinenie v peniazoch môže slúžiť iba k zmierneniu spôsobenej nemajetkovej ujmy. Primerané finančné zadostučinenie tiež vo všeobecnej rovine nemá a nemôže suplovať iné právne inštitúty, najmä nie bezdôvodné obohatenie, ani náhradu škody. Len súd rozhodujúci individuálnu vec, je oprávnený vyhodnotiť v kontaktných súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa resp. na kompenzáciu.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1. a 2. rade je čiastočne dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalobcov v 1. a 2. rade bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania. Keďže výrok I., ktorým bolo žalobe vyhovie v časti o zaplatenie 300,- eur žalovaný odvolaním nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a námietok žalobcov v 1. a 2. rade, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II.ÚS 78/05).

10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcov v 1. a 2. rade opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024 (ďalej ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá v spojení s prechodným ustanovením § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zmene a doplnení zákonov účinných od 01. 07. 2024.

11. Žalobcovia si uplatnili nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v celkovej výške 1 934,50 eur titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/124/2023, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 869,- eur a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

12. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre preukázanie základu nároku v zmysle ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. 01. 2019). Tvrdenie žalobcov v 1. a 2. rade o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/124/2023 -69 zo dňa 14. 03. 2024, ktorým bola vo výroku I. uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne bezdôvodné obohatenie vo výške 869 eur s príslušenstvom a výrokoch II. až VI. boli určené neprijateľné zmluvné podmienky.

13. Za stavu, keď uvedeným právoplatným rozsudkom okresného súdu došlo k vyhovneniu žaloby spotrebiteľov voči dodávateľovi v dôsledku prijatého záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, keď bolo preukázané, že žalobcovia v 1. a 2. rade plnili nad rozsah poskytnutého úveru, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu a záveru o neprijateľnosti piatich zmluvných podmienok, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v tejto veci základ nároku je daný. Bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcom požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

14. Čo sa týka výšky súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

15. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

16. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

17. V tejto veci súd prvej inštancie rozsudkom v jeho napadnutej časti priznal primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 300,- eur. Priznal 50,- eur za bezdôvodné obohatenie a 250 eur za päť neprijateľných zmluvných podmienok.

18. Vzhľadom na porušenie spotrebiteľských práv žalobcov zo strany žalovaného, sa priznanie finančného zadosťučinenia javí ako dôvodné. Nie však v plnej výške ako si žalobcovia uplatnili vo výške 1 940,43 eura. Vzhľadom na tvrdenia žalobcov o vzniku ujmy na ich strane obmedzujúce sa iba na samotné pôvodné konanie 16Csp/124/2023, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie pri určení výšky uplatneného nároku zohľadnil len skutočnosť úspešného uplatnenia práv žalobcov v pôvodnom konaní.

19. Zhodnotením závažnosti, intenzity a trvania dôsledkov, ktoré porušenie spotrebiteľského práva na žalobcov v prejednávanej veci, ujmy, ktorá žalobcom hrozila, keď sa žalovaný v základnom konaní chcel na úkor žalobcov obohatiť (869,- eur) a sledujúc predovšetkým sankčný a odradzujúci účinok žalovaného ako dodávateľa od protiprávneho konania voči spotrebiteľom, odvolací súd za primerané považoval finančné zadosťučinenie vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu v sume 400,- eur, čo zodpovedá približne 46 % z hrozacej ujmy. Súdom prvej inštancie priznanú sumu 50,- eur odvolací súd nepovažuje za dostatočnú vo vzťahu reálnemu a efektívne odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.

20. Pri posúdení dôvodnosti nároku žalobcov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu ku konštatovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (v tomto prípade ich bolo až 5), neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jej postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vďaka žalobcovi vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

21. Primeraná povaha a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobcov (predloženie spotrebiteľskej zmluvy s 5 neprijateľnými zmluvnými podmienkami na podpis spotrebiteľom) je suma 100 eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. celkovo 500,- eur. Súdom prvej inštancie priznanú sumu 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolací súd nepovažuje za dostatočnú vo vzťahu reálnemu a efektívne odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu tieto sumy vo vzťahu k žalobcom ako spotrebiteľom nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa. Celková suma vo výške 900 eur poskytuje žalobcom ako spotrebiteľom dostatočnú satisfakciu a kompenzáciu nekomfortnej situácie vedenia spotrebiteľského sporu voči žalovanému ako dodávateľovi.

23. Keďže žalobcom v danom prípade už bola právoplatne priznaná titulom primeraného finančného zadosťučinenia suma 300,- eur odvolací súd poukazujúc na všetky vyššie uvádzané dôvody postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom zvyšnú sumu 600,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti rozsudok vo výroku II. potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

24. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V rámci celého konania boli úspešní žalobcovia nakoľko bolo vyhovené žalobe o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, pričom výška jeho priznania závisela od úvahy súdu, a preto

nemožno na účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania žalobcu považovať za čiastočne neúspešnú. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).